

**Бама
КНЕЖЕВИЧ**

СЪРБИЯ

**Bata
KNEZEVIĆ**

SERBIA

Роден в средата на миналия век в Белград, животът на Бама е изпълнен с приключения. До дипломирането си учи в 13 училища в 4 държави и на 3 езика.

Виена, 1959 г.: на 12-годишна възраст закусва два пъти с Че Гевара, който му разяснява историческите обстоятелства.

Берлин, 1961 г.: дори Желязната завеса не може да огради Бама. Но няколко негови съученици изчезват, защото искат да се присъединят към свободния Запад. Много от тях не успяват.

Варшава, 1965 г.: директорът на най-известната гимназия дава на Бама три месеца, за да научи полски. Дипломирането му съвпада с 1000-а годишнината на полската държава (966-) и благодарение на един чудесен преподавател по история Бама успява да надживее всичките 44 полски крале.

Иска да учи ихтиология (наука за рибите) или подводна археология, защото като млад се е гмуркал с Жак Кусто. Въпреки това записва "Ядрена физика" във Варшавската политехника. При напълно магическите обстоятелства открива, че във Варшава има Академия за изящни изкуства, която се превръща в свято място. Преподавателите са приятели, родители и истински магьосници. Бама и колегите му се гордеят с тях: Ян Шанцер, Юлиан Палка, Хеньо Томашевски, сем. Михалски, проф. Мрошчак (основател на Варшавското биеналет). Там се среща с гениални художници като Старовейски, ШВежи, Чешлевич, Ролан Топор, Кантор, Анджей Вајда и с великите японци: Авадзу, Таганори Йоко, Казумаса Нагай, Шигео Фукуда. Връща се в Белград, където работи като илюстратор за най-голямото издателство, а година по-късно основава „Ателие Бама Кнежевич“. Сътрудничи на много театри и издателства в Югославия. И тогава, и сега отпечатва плакатите си в ателието си. Участва в изложби и получава награди. В продължение на 20 години не показва творбите си по света, защото на неговата Югославия, която вече не съществува, са наложени санкции. Бил е преподавател в Университета по изкуствата в Белград. Това пътуване през свързването го довежда до момента, в който започва да рисува своята дълго мечтана картина.

He was born in the middle of the last century in Belgrade, then in the proud country of Yugoslavia.

His life is full of adventures. He attended 13 schools until graduation in 4 countries and in 3 languages.

Vienna 1959: At the age of 12, he had breakfast twice with Che Guevara, who clarified said historical circumstances to Bata.

Berlin 1961: Not even the Iron Curtain could fence Bata in. Several of his schoolmates then disappeared because they wanted to join the free West, many did not succeed.

Warsaw, 1965: The director of the most famous Gymnasium (High School) in Warsaw, Stefan Batorj, told Bata: «Young Sir, you have three months to learn the Polish language». For the Poles, graduation was historic because it fell on the 1000th anniversary of the Polish state (966-1966). Thanks to a wonderful history professor, Bata managed to survive all 44 Polish kings. He wanted to study Ichthyology/Fish Science/or Underwater Archeology because he had dived with Jacques Cousteau at a very young age. However, the emerging Nuclear era also attracted him very much, so he passed the entrance exam at the Warsaw Polytechnic, Department of Nuclear Physics. Through the completely magical circumstances of that time, he found out that there is an ASP Academy of Arts in Warsaw.

The Academy became a holy place after all the circumstances that were imposed on it. Professors were friends, parents and true magicians, artists. Bata and his colleagues always said how proud they were of them: Jan Szancer, Julian Palka, Henjo Tomaszewski, Panstwo Mihalski, Professor Mroszczak (founder of the first poster biennial in Warsaw). There and then, he had the opportunity to meet all the important world faces. Genius artists such as Starowiejski, Szwierzy, Cieslewicz, Roland Topor, Kantor, Andrzej Wajda, and the most important Japanese artists such as Avazu, Tadanory Yoko, Kazumasa Nagai, Shigeo Fukuda. As the youngest editor, he worked in the largest publishing house Nolit. After a year, he resigned and founded Studio Bata Knezevic. He cooperated with many theaters and publishing houses in Yugoslavia. He printed, and still prints his posters in his studio. He participated in exhibitions and received awards. For 20 years he did not exhibit in the world because his Yugoslavia, which no longer exists, was under the sanctions of the UN (culture was supposed to be exempted, but Bata's works were nonetheless rejected at exhibitions abroad). He was a professor at the University of Arts in Belgrade. This journey through maturation led him to the moment when he began to paint his long-dreamed-of picture.

10

11

12